

EL CAMPUS

de l'Autònoma

NÚM 3

MAIG 2000

Un teixit associatiu on hi cap tothom

El cafè que desperta les consciències 10 ■ La UE premia l'Institut d'Estudis Europeus 14 ■ Antoni Bassas: "Hi ha moltes sortides al món del periodisme" 16 ■ La Universitat de Pristina més a prop dels Països Catalans 21 ■ Dansa amb segell universitari 26 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 3

MAIG 2000

3 La nostra universitat té un dens teixit associatiu amb organitzacions que abasten molts àmbits.

8 La revisió dels plans d'estudi és una necessitat que cal enfocar des de diversos angles.

13 La Facultat de Veterinària està considerada a Europa com una de les millors en el seu camp.

20 Al Centre de Càlcul, que compleix vint anys, s'hi troba el servei de correcció automàtica d'exàmens.

24 Els esportistes professionals poden fer compatible la seva preparació física amb els estudis universitaris.

28 El Servei de Publicacions no edita best-sellers però sí un gran nombre de llibres per als estudiants.

32 Al Campus hi ha dos funcionaris singulars: són pastors que cuiden els animals de la granja universitària

Riquesa d'associacions

El món universitari té com a característica la seva extraordinària vitalitat, la seva capacitat creativa, la multiplicitat d'iniciatives de tota mena. Aquesta és una font de riquesa intel·lectual, de les que ara és diu que són la base de la nova economia, sorgida a partir de les noves tecnologies.

A l'àmbit estudiantil, l'enorme capacitat de generar activitats es tradueix en una proliferació de grups, d'organitzacions de tota mena, que abasten una gran diversitat de temàtiques. Perquè la Universitat no és solament anar a classe i fer exàmens sinó que per a molta gent és l'ocasió de desenvolupar actuacions que poden anar des de les de caràcter lúdic a les purament reivindicatives, passant per tota una àmplia gamma de temàtiques diverses.

El conjunt d'activitats, que donen vida a grups i organitzacions estables, són una altra manera de formar-se i enriquir-se personalment i col·lectivament. Per aquesta raó quan més dens sigui el teixit associatiu d'una universitat, major serà la riquesa cultural i humana del seu campus. La nostra UAB té un elevat nombre d'associacions i un alt índex d'activitats, però un inconvenient considerable és que molta gent desconeix l'existència d'aquest teixit associatiu que, en aquest tercer número de la revista, intentem presentar —en tota la seva varietat— en el nostre reportatge principal per tal de contribuir en el seu enfortiment i expansió.

■ **DIRECTOR** Antoni Reig. **SUBDIRECTORA** Pepa Badell. **REDACTORA EN CAP** Irema Ferrez. **CONSELL DE REDACCIÓ** Humbert Roma, Manuel López, Antoni Merino, Pepe Baeza. **REDACCIÓ** Sheila Alen (Opinió), Marta Martín (Reportatges), Dani Gutiérrez (Notícies), Rebeca Alcaraz (Entrevistes), Maria Rosa Martínez (Cultura), Alba Fernández (Informàtica), Laia González (Agenda), Josep Maria Figueres i Ernest Riera (Llibres). **CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA** Mavi Dolz. **FOTOGRAFIA** Pepe Baeza, Conchi Roque, Javier Calvo. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ** José Miguel Vallés, Vanessa Carballo, David Campos, Sònia Flotats, Laura Casadevall, Eva Vicens. **EDICIÓ** Olga Armengol, Júlia Fisas, Olga Borràs, Montse Gómez, Elisabeth Fuentes. **FOTO PORTADA** Javier Calvo.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Cerdanyola 08193 Barcelona. **TELÈFON** 935813288 **FAX** 935812005 **E-MAIL** _revcampus@kane.uab.es **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB **PREIMPRESSIÓ I FOTOLITS** RGB. **IMPRESSIÓ** Gràfiques Terrassa, S.A.

Estudiant: busca la teva associació a l'Autònoma, segur que hi és!

Si t'interessa la cultura, si t'agraden les neurociències o la filosofia, si vols fer voluntariat, si et preocupen els temes acadèmics o socials, si ets un esportista nat, o senzillament ets un estudiant amb iniciativa, empena o ganes de conèixer gent, com és que encara no coneixes les associacions d'estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona?

No és d'estranyar passar-se quatre anys a l'Autònoma i no assabentar-se de les possibilitats associatives que hi ha per a l'estudiant. De fet, poques persones coneixen la feina que desenvolupen, sempre en benefici dels estudiants, que són qui les integren.

Per començar, cal triar entre dos grans grups d'associacions: les de caire socio-cultural i les d'àmbit polític. Les primeres tenen molta tradició a l'Autònoma i un alt nivell d'activitat; mentre que les segones són aquelles on hi ha els representants dels estu-

dients que participen en els òrgans de govern per defensar els seus drets. Donem un cop d'ull a l'oferta.

Pel que fa als grups d'estudiants tradicionals, els universitaris podem trobar una àmplia varietat d'associacions; d'àmbit cultural, social, esportiu i, fins i tot, professional. Algunes de les més actives del Campus en qüestions culturals són: el Club de Rol de la UAB (CRUAB), l'Associació d'Estudiants Marroquins a Catalunya (AEMC), l'Erasmus Student Network (ESN) i tots els grups de Cultura en Viu, destacant la Telemàtica a la

Universitat (TAU). Pel que fa a la temàtica social prenen importància el voluntariat, com per exemple l'Associació Pro-Disminuïts de la UAB (ADUAB), Veterinaris sense Fronteres (VSF) o els Voluntaris pel Sàhara, i el Moviment per la Pau UAB. En el terreny esportiu, Waterpolo UAB n'és el veterà amb quasi 10 anys a l'esquena; i al professional, l'Associació de Becaris i Investigadors de la UAB (ABIA), l'Associació d'Estudiants de Filosofia (AEF) i l'Associació d'Estudiants de Neurociències (AENC) en són les principals.

Probablement no te'n sonaven ni la meitat, ni a tu ni a la majoria dels teus companys de classe, però la veritat és que no resulta tan difícil posar-se en contacte amb elles. De fet, qualsevol persona que pertanyi a una associació pot fer-ne promoció, si més no, pot fer difusió de les seves activitats i dels seus objectius, de forma que mitjançant el seu esforç va *enganxant* als companys. D'altra banda, existeixen una sèrie de materials (com per exemple la Guia d'associacions o el tríptic de l'Edifici d'Estudiants) que el Vice-rectorat i les associacions publiquen per tal d'adreçar-se a aquella gent interessada, que per la seva pròpia inquietud, per les seves ganes, cerquen les possibilitats que els portin a fer coses. A més, els estudiants tenen un punt de referència clau a l'Edifici d'Estudiants (situat a la Plaça Cívica del Campus), on qualsevol persona que s'hi apropi pot rebre la informació que desitgi i pot conèixer el teixit associatiu de la UAB. I per no deixar cap fil sense lligar, cal dir que el Vice-rectorat d'Estudiants i de Promoció Cultural també suposa una font important de difusió, ja que, com ens diu la Dolors Sales Pujol, Tècnica d'Associacions d'Estudiants, la funció del Vice-

■ **Hi ha dos grups d'associacions: les socio culturals i les d'àmbit polític**

■ **Els estudiants poden realment dir la seva mitjançant les eleccions**

JAVIER CALVO

rectorat és: “Veient aquest teixit associatiu i la seva riquesa, donar els recursos i els mitjans per tal que la gent pugui adreçar-s'hi allà on l'interessi”. Així que ara ja ho saps, si vols associar-te, informa't!

Estàs representat, creu-t'ho!

Quantes vegades t'has qüestionat si el teu vot seria escoltat? Quants cops has decidit no votar perquè creus que no servirà per a res? T'has plantejat ser representant dels estudiants de la teva facultat? T'has preguntat què fan per tu aquelles persones que formen part dels òrgans de govern? Segurament l'estrès de les classes, la desconfiança i, sobre tot, la

Les associacions reuneixen una part dels estudiants de la UAB.

desconeixença t'han convertit en un estudiant passiu envers les teves pròpies problemàtiques dins la Universitat, i més concretament, dins el pla d'estudis que segueixes o el funcionament de la teva facultat. Però la realitat és ben diferent de la primera impressió que t'emportes en entrar en els estudis superiors i tot allò que els envolta. Existeixen unes associacions d'àmbit polític que tenen i exerceixen la funció de representar els estudiants en els òrgans de govern de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquests grups d'estudiants universitaris són: l'AJEC (Associació de Joves Estudiants de Catalunya), el BEI (Bloc d'Estu-

RAQUEL GONZÁLEZ

Unes associacions capdavanteres

Àmbit esportiu: Club de Waterpolo UAB. Aquests nois i noies han aconseguit un nivell de competició mig-alt a la lliga universitària i a la Liga Nacional de División de Honor i a la Copa Catalunya.

Àmbit professional: AJG (Associació de Joves Geògrafs). La revista *Monogràfic* i la creació de grups de treball sobre investigació geogràfica són dues de les activitats que els geògrafs *autònoms* han realitzat entre el 1998 i el 1999.

dients Independentistes), la FNEC (Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya), el SE (Sindicat d'Estudiants), la CAF (Coordinadora d'Assemblees de Facultat) i el MEP (Moviment dels i de les Estudiants Progressistes). Aquesta darrera és una associació nascuda fruit d'una escissió de l'AEP (Associació d'Estudiants Progressistes), que en l'actualitat és la segona força, pel que fa als resultats electorals, de participació en els òrgans de govern de la UAB, encara que bàsicament estem parlant del Claustre General. La primera és la Coordinadora d'Assemblees de Facultat, més coneguda per les seves sigles: CAF. La CAF

L'Edifici d'Estudiants, a la Plaça Cívica ofereix als estudiants tota la informació que desitgin sobre les associacions.

aglutina totes aquelles candidatures o grups assemblearis participants en cada una de les facultats, com bé diu la Dolors Sales Pujol: "Hi ha facultats molt actives com a assemblea, per exemple Polítiques, Lletres, Psicologia, Ciències; i n'hi ha d'altres on el moviment assembleari té moltes dificultats per arrelar, com per exemple Medicina o Veterinària, tot i que com a Consell d'Estudiants que tenen facin assemblees durant el curs, ja no són CAF".

Com s'organitzen i es mobilitzen aquests grups?

Els estudiants realment poden dir la seva mitjançant les eleccions. Ho poden fer de dues maneres: votant o implicant-se en les candidatures per tal d'assabentar-se dels temes a tractar i, a partir d'aquí, ajudar i mobilitzar-se. De fet, als estudiants els afecta tot allò que s'aprova o es deixa d'aprovar. Això implica un compromís per ambdues bandes. Per un costat, els estudiants de l'Autònoma han de confiar en el saber fer dels seus futurs representants votant per ells i, per l'altre, els universitaris que es presenten haurien de tenir el nivell suficient de coneixement i haurien de prendre consciència que la seva feina és defensar els interessos dels estudiants en els temes que es debaten. Totes dues parts tenen un paper molt important, cosa que converteix en essencial tant que el nombre de votants augmenti cada cop més, com que els representants siguin molt conscients de la responsabilitat que tenen.

A la UAB conviuen tres models ben diferents d'organització i participació dels estudiants: les assemblees, les associacions i els Consells d'Estudiants. Aquest és un dels trets diferencials de l'Autònoma respecte de les altres universitats catalanes, potser el més característic.

D'una banda hi ha les assemblees, que són convocades a nivell de facultats quan es volen proposar o discutir temes, a través d'un treball intens relacionat amb el que la base estudiantil diu. D'aquí surt una acció molt reivindicativa, perquè totes les decisions han d'anar via consens o aprovació de l'assemblea; de fet, pel que es va veure l'altre any i pel que està passant ara, són aquestes organitzacions les que, bàsicament, porten a terme les mobilitzacions d'acció més directa del Campus. Els Consells d'Estudiants i les associacions no dubten en afegir-s'hi en casos molt punyents (com per exemple en temes de concessió de beques, el funcionament de la universitat pública o les taxes de matrícula).

El funcionament de les associacions és força diferent al de les anteriors. Aquestes tenen un altre nivell d'organització: associats i òrgans de presa de decisions conformen aquests grups. Tot el que decideixen ve donat per una acció combinada amb la negociació i interlocució de les dificultats que hi puguin haver, per acabar essent portat a les assemblees de les diferents facultats de la UAB.

En tercer lloc, trobem els Consells d'Estudiants. Hi són presents als 14 centres, inclòs el nou Consell d'Enginyeria, i en el seu cos aglutinen assemblearis, associats i també gent independent. A diferència de les altres dues organitzacions, que es preocupen de qüestions més socials (com per exemple el Deute Extern), aquests Consells se centren més en problemàtiques acadèmiques o universitàries pròpiament dites.

En definitiva, i com resumeix Dolors Sales Pujol, les Assemblees, les Associacions i els Consells d'Estudiants "són tres formes de participació i organització diferents, que conviuen i que porten a tres maneres

Dues associacions amb molta vida

Àmbit cultural: CRUAB (Club de Rol de la UAB). Aquest és un dels grups més moderns i dinàmics de l'Autònoma, i que a més, ha tingut molta acceptació.

Aquests *rolistes* ubicats a la Facultat de Ciències han portat a terme moltes activitats en els darrers dos anys, com són cursos de maquetisme i de pintura de miniatures, un concurs de dibuix; han participat a diverses jornades i a la Festa Major de la UAB, i sobretot, han organitzat partides de roli de rol en viu.

Àmbit social: ADUAB (Associació de Disminuïts de la UAB). A l'Edifici d'Estudiants pots trobar els joves que estan fent possible que la vida de les persones que tenen necessitats especials sigui molt més fàcil o, si més no, igual a la que té la resta. Aquesta associació ha creat una aula Adaptada, ha fet jornades d'Inserció Laboral i esportives, un curs de Braille, una exposició fotogràfica de sensibilització, i un sense fi de coses més, per tal d'atendre les demandes dels estudiants amb algun tipus de disminució.

diferents de participar a la UAB. Estan separades però, al mateix temps, totes tres estan força imbricades entre elles."

Les darreres mobilitzacions a la UAB

Durant els mesos de març i d'abril la *moguda* ha arribat a la UAB. Les mobilitzacions de caire més dur o de més pes s'han produït per aquests dies primaverals. Entre les més destacades trobem l'acció de la Plataforma per la Defensa de la Universitat Pública, que intervé en una sèrie d'actes en connexió amb altres universitats d'arreu de Catalunya, que treballen en la mateixa línia. Una línia que passa per intentar fer un tractament molt més profund dels temes d'universitat pública (tals com si els serveis han de ser públics o privats, el finançament de les universitats, les beques, les taxes, la imbricació universitat-societat...) mitjançant la celebració d'una sèrie de jornades de debat i discussió a la Universitat.

Altres reivindicacions en forma

de mobilitzacions dels estudiants es fan en el si de facultats com la de Ciències de la Comunicació (amb el tema del solapament d'assignatures, per exemple) o la de Dret (a causa de la denominada Passantia) durant aquests dos mesos del segon semestre universitari.

Ara, segurament ja saps una mica més sobre el teixit associatiu que es cou a l'Autònoma. Aquestes línies no tenen la intenció de fer un moviment en pro d'afiliar-se o associar-se a algun dels grups estudiantils existents a la UAB. El que pretenen és donar a conèixer l'existència d'aquestes organitzacions formades per i per als estudiants del Campus i, a partir d'aquí, que cada lector universitari decideixi si l'interessa, si vol o no pertànyer, o si li va bé saber-ho com a quelcom més de *cultureta* general.

Les més populars

Sens dubte, hi ha grups universitaris que són els que gaudeixen de més *solera* entre els estudiants. Els seus objectius

culturals, socials, esportius o professionals els converteixen en populars. Malgrat això, no tothom té clar què fan ni com ho porten a terme, així que aquí teniu un recull de les seves feines més habituals.

Les associacions de caire cultural, en general, centralitzen les seves activitats en donar conferències, fer xerrades i debats, recitals, projeccions de pel·lícules i vídeos, exposicions de fotografia i art, competicions, celebracions de festes, etcètera. Sempre amb l'objectiu d'orientar l'estudiant, potenciar el soci, cap al coneixement, la conscienciació sobre temes socials i culturals, sobretot, i al gaudi-ment de les diferents expressions culturals i artístiques.

Pel que fa a les organitzacions d'àmbit social, cal dir que uneixen els seus esforços en la realització d'activitats relacionades amb el pacifisme, les prestacions d'ajut a persones amb necessitats especials, la difusió de la problemàtica saharauí al Campus... i, també, que es tracta d'una

La diversitat del teixit associatiu és un tret diferencial de la UAB.

L'associacionisme vincula molta gent que comparteix els mateixos interessos i inquietuds.

col·laboració totalment voluntària. Algunes coses concretes que fan són, per exemple, serveis d'informació a l'objectiu de consciència, campanyes pel desminatge o jornades de portes obertes.

Els grups esportius tenen com a objectiu, bàsicament, ajudar a compatibilitzar la pràctica de l'esport amb els estudis universitaris, aconseguir un nivell mig-alt de competició, i, de pas, fomentar-la. I no us preocupeu, perquè tenen molt clar que tant els nois com les noies fan esport, així que tothom hi té cabuda!

Pel que fa als professionals, s'ha de destacar el seu interès general per introduir, d'alguna manera, l'estudiant o llicenciat en el món laboral. Per això mantenen contactes amb altres associacions d'aquest mateix caire, fan conferències, trobades, cursos, seminaris; fomenten la participació en comissions d'investigació,... Tot això perquè tu, estudiant, estiguis més a prop del teu futur immediat ■

Laura Ramos Martínez

■ **Miquel de Moragas Spà**
Catedràtic de Comunicació, Departament de Periodisme i de Ciències de la Comunicació (UAB). Director de l'Institut de la Comunicació (InCom) de la UAB.

Necessitat de canvis

Els reptes de la societat del coneixement reclamen una reforma, en profunditat, de la universitat, evitant el que podríem qualificar de *MacDonalització* de l'ensenyament, ensenyament prefabricat i utilitari, en el qual els professors dicten i els alumnes apunten. Els apunts, substitutius de la lectura i del debat, són l'antítesi de l'ensenyament de qualitat.

Els millors professionals no acaben sent, tret d'excepcions, aquells que varen excel·lir fent pràctiques, si no aquells que varen saber aprofitar el pas per la universitat per adquirir una formació humanística, no pràctica ni especialitzada, que els acabaria donant la capacitat d'*aprendre a aprendre*. Aquesta hauria de ser la qüestió prioritària de la formació universitària.

El perill de *MacDonalització* no és limita a l'ensenyament, sinó que també afecta a la teoria que tendeix a transformar-se en teoria aplicada, deixant de banda les grans corrents del pensament social per reduir totes les ciències a la pròpia especialitat acadèmica. Així, els alumnes, i també els professors, en lloc d'estudiar disciplines bàsiques estudien teories concretes, *prêt-à-porter*, més aptes per a la solució d'estratègies comercials a curt termini que pel progrés de la formació i del coneixement. He de reconèixer que el meu millor mestre de teories de la comunicació, va ser el professor d'Història de la Filosofia, Emilio Lledó, que hem va introduir en l'estudi del llenguatge i de la comunicació humana, des d'una assignatura... optativa!

La formació de base demana la màxima optativitat, amb una única limitació: evitar la formació mosaical —una mica de tot— que constitueix una altra forma de *MacDonalització*. Una universitat "de Campus" com és el cas de la UAB hauria de facilitar més els itineraris optatius interdisciplinars,

trencant així els límits de les actuals facultats i titulacions. A principis d'aquest curs es va plantejar un dubte que posa en evidència la necessitat de reorganitzar la universitat: a quin Departament li correspon l'ensenyament d'Internet?. Però no és solament l'ensenyament d'Internet el que planteja problemes sinó, més en profunditat, la necessitat de procedir a un canvi de les formes d'organització a la universitat.

En el futur no podrà distingir-se entre universitats *presencials* i universitats *on line*, sinó que totes les universitats hauran de ser, al mateix temps, *presencials* i *on line*. Això implica una profunda transformació de les formes de treball dels alumnes i dels professors. Quin sentit

té dictar i prendre apunts a l'era digital? Tota l'estructura docent universitària haurà de canviar el seu sistema de treball per tal de facilitar la digitalització del coneixement, la creació d'una gran memòria digital educativa, al servei dels

estudiants i d'accés gratuït per a tothom, com a servei públic. Això no ha d'excloure el debat i la crítica, ben al contrari, ha de facilitar la distinció entre la transmissió d'informació (cada vegada més fàcil via Internet) i la formació (cada vegada més vinculada al diàleg i a la discussió interpersonal).

Finalment, cal revisar els plans d'estudi i evitar els controls burocràtics i conservadors que n'impedeixen la seva reforma, amb la creació de noves comissions encarregades de dissenyar i aprovar aquests plans, amb participació de professors i alumnes de cada titulació, però també amb participació d'experts d'altres disciplines i d'altres universitats, amb representants socials i professionals independents, facilitant així la pluridisciplinarietat i la innovació.

Is plans d'estudi haurien d'evitar la MacDonalització de l'ensenyament i de la Teoria

CARMÉ MORENO

■ José A. Rodríguez
Estudiant de Física de la UAB i
coordinador d'universitats de
l'AJEC.

A qui li agraden els nous plans d'estudi?

Els plans d'estudi que patim són fruit d'un procés que caldria contemplar amb la suficient perspectiva. Des del curs 79-80 on hi havia prop de 650.000 estudiants a tot Espanya fins al curs 98-99 amb 1.583.000 estudiants, el sistema universitari s'ha trobat amb un procés de creixement continu. L'administració cerca mesures per poder cobrir una demanda creixent d'estudis universitaris a la vegada que congela els pressupostos. La solució: disminuir les durades de les llicenciatures per tal de reduir l'estada dels estudiants a la universitat. D'aquesta manera la inversió que realitza és menor per a cadascun.

Aquesta proposta va arribar a les facultats amb trampa: la possibilitat d'actualitzar els plans d'estudi, en el millor dels casos, s'havia d'implantar amb cost zero. El desastre dels nous plans d'estudi va ser que la durada mitjana de les titulacions, dels sis anys (de cinc teòrics), s'ha incrementat ara fins a set anys (de quatre teòrics). Aquestes són les conseqüències d'un problema que és molt profund.

Els criteris amb els quals s'han elaborat aquests plans van quedar en mans del departament, que intentava dotar el seu cos doctrinal de més hores lectives per cobrir les expectatives laborals del professorat adscrit a cada àrea. Crec que els estudiants i la societat ens hem de sentir estafats per aquests plans d'estudi, ja que no contempen una estructura global de la carrera, no mesuren la càrrega lectiva total dels estudiants cada semestre, no donen respostes a les nostres inquietuds i interessos formatius,

**Is estudiants
ens hem de sentir
estafats per aquests
plans d'estudi,
ja que no donen
respostes a les
nostres inquietuds**

ni responen a les noves necessitats de la societat. Ara ens trobem amb uns plans d'estudi que primen l'especialització en cada assignatura, enlloc d'una formació més generalista que pugui establir unes bones bases, i no donen peu a

una formació pedagògica i d'esperit crític.

El primer pas per solucionar aquest problema seria tornar a reformar els plans d'estudi com s'està fent amb la participació dels estudiants, però sense el dret a *vet* velat que encara tenen els departaments que desvirtuen plans

d'estudi per interessos corporativistes. Caldria fer un plantejament dels continguts des de la següent òptica: una formació d'habilitats i no només d'adquisició de coneixements, per no quedar despallats davant dels canvis que es van produint al món laboral; introduir estratègies de pedagogia moderna per rebre una formació respectuosa amb diversitat d'aprenentatges, i que els estudiants tinguem veu sobre quins criteris d'avaluació s'adaptin a les nostres formes d'aprenentatge. A més, hauria de permetre que adquirim un esperit crític amb els paradigmes científics de la nostra disciplina i de la societat en què vivim; amb l'objectiu d'arribar a ser bons tècnics i ciutadans que lluitin per les llibertats socials, pròpies i de la resta de ciutadans. Això, acompanyat d'una bona dotació econòmica, de polítiques d'equips rectorals per a un reciclatge pedagògic del professorat i d'un càlcul més real de les càrregues lectives, pot ser un bon principi per a uns plans d'estudi que ens generin més *trempera* que els actuals.

Des de començaments d'abril la gent de l'Autònoma tenim una sèrie de màquines de *vènding* ecològiques i solidàries. Aquestes dues característiques responen a què són màquines de menjar i beguda que eviten la producció de residus, i que les cafeteres utilitzen cafè provinent del *comerç just*.

El cafè que desperta les consciències

Les campanyes de sensibilització mediambientals, si no hi ha una aplicació clara, es queden en això, en meres campanyes. Però si es realitza perquè s'han fet un seguit de millores que es veuen a simple vista, és més fàcil poder-hi participar activament. Aquest és un dels objectius que la UAB i l'ONG Setem han acordat posar en pràctica: un pla de sensibilització que la gent practiqui al campus i ho pugui traslladar a casa. Aquest projecte s'emmarca dins el Pla General de Millora dels Envasos i Embolcalls de la UAB, que pretén minimitzar els residus, recuperar-los per la via de la reutilització i el reciclatge i conscienciar la gent sobre la problemàtica ambiental que aquestes deixalles representen. Pel que fa a la vessant ecològica, les noves màquines de *vènding* estan repartides, en 11 punts de venda, per tot el campus universitari. Cada punt de venda consta d'una màquina de begudes fredes, una de calentes, una de

productes alimentaris sòlids, una màquina recuperadora d'envasos de vidre i un contenidor per a la recollida de begudes calentes. A part de voler reduir la generació de nous residus (gots de propilè reutilitzables), es reciclen els que s'han de llençar (el vidre de les ampolles).

Comerç solidari

"El fet de prendre un cafè pot arribar a ser un acte molt rellevant: o te'l prens i continues contribuint a l'explotació de milions de treballadors del Tercer Món o te'n prens un altre i jugues a favor del seu desenvolupament". Així de senzill ho explicava Cristina Xalma, membre de Setem i professora de desenvolupament econòmic i d'economia internacional de la UB. En un món on el 15% de la població disposa del 82% dels recursos, hi ha d'haver, per força, gent explotada. El nord consumeix el que el sud pro-

La ONG Setem ha muntat una exposició de cartells itinerants que durant els mesos d'abril i maig provaran de sensibilitzar els estudiants amb el comerç solidari.

dueix, però de les 100 pessetes que costa un cafè, només n'hi van 3 pel productor. La resta queda en mans dels grans beneficiats de sempre: les multinacionals (*maquiles*, en l'argot dels treballadors).

Hi ha 10 multinacionals que controlen el cafè mundial i, donada la seva magnitud, és impossible negociar d'igual a igual amb elles.

Amb la iniciativa del comerç solidari, el productor guanya entre 30 i 40 pessetes de les 100 que costa la tassa de cafè, els treballadors reben sous dignes i se'ls paga el 60% per avançat perquè puguin subsistir abans de vendre'l. Així s'evita el monopoli que té el nord en el procés de producció ■

Jordi Castroviejo

La universitat amb la **integració** social

La Fundació Autònoma Solidària va presentar els dies 18 i 19 de maig les jornades sobre la figura del mediador en la integració dels col·lectius en risc d'exclusió social.

Les jornades són un esglaó més dins dels programes d'integració per a persones amb necessitats especials que les universitats catalanes estan portant a terme aquests darrers anys. Aquest cop els esforços es van centrar en la necessitat de posar les bases del perfil professional per la figura laboral del Mediador d'Integració Social, dins del marc europeu dels programes *Horizon* i *Leonardo*. D'altra banda, en aquestes jornades es va debatre amb representants d'universitats

catalanes i estrangeres sobre els serveis d'integració i la necessitat de la seva estabilització, així com de la necessitat de donar a conèixer a universitaris de diferents estudis una possible sortida laboral encaminada a les ajudes als més desfavorits ■

Les universitats col·laboren a la integració de persones amb necessitats especials.

Daniel Gutiérrez

■ II Jornades de presons

"En aquest lloc maleït, on hi regna la tristesa, no es condemna el delicte, es castiga la justícia i la pobresa". Amb aquesta declaració, l'associació Alternativa Estel va presentar les II Jornades de presons a la Facultat de Sociologia i Polítiques amb la intenció de dignificar la situació d'un dels col·lectius més marginats de la societat.

■ L'independentisme a la universitat

L'11 de maig passat es va presentar la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans a la Facultat de Lletres. La jornada va comptar amb representants de la Coordinadora de la Catalunya Nord, del Principat i del País Valencià, i les actuacions del cantautor Feliu Ventura i de Titot i David, del grup Brams.

■ L'ablació com a ritual religiós

El 3 de maig es va celebrar a l'Aula Magna de la Facultat de Dret una conferència sobre la mutilació genital femenina com a expressió ritual religiosa a diverses cultures no occidentals. La conferència la va realitzar Mercè Font, coordinadora del grup de dones d'Amnistia Internacional Catalunya.

■ Llibertat de premsa al campus

La facultat de Ciències de la Comunicació va ser la seu de les jornades sobre la llibertat d'expressió als mitjans de comunicació. Va haver-hi dos col·loquis: el primer va tractar sobre l'experiència de tres periodistes exiliats; i el segon, sobre el silenci dels mitjans de comunicació al tercer món.

■ Desxifrant el jeroglífic **genètic**

Un equip d'investigadors del Departament de Genètica de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat de Chicago ha realitzat un estudi que determina l'origen dels canvis cromosòmics a la natura. El projecte ha demostrat l'existència a l'ADN d'elements mòbils denominats *transponibles* o *transposones* amb capacitat per moure's d'un lloc a l'altre de la cadena, que es

troben en els cromosomes de tots els organismes. De vegades, per motius desconeguts, canvien la seva posició originant una mutació genètica. "Creiem que els *transponibles* podrien tenir un paper important com a impulsors del canvi evolutiu, promovent l'aparició de canvis cromosòmics -favorables i desfavorables- durant l'evolució", afirma Mario Cáceres, biòleg de la UAB ■

■ NOTÍCIES

■ Jornada sobre els mitjans

El 12 d'abril es va celebrar a la Facultat de Ciències de la Comunicació una jornada sobre la dinàmica de presa de decisions periodístiques. Els dos temes fonamentals van ser: *El canvi en la manera de fer el periodisme actual a l'Estat Espanyol* i *Què obliga a modificar Internet l'actual agenda temàtica*.

■ La Síria antiga veu la llum

Un equip d'arqueòlegs de la Universitat Autònoma de Barcelona, coordinat per Miquel Molist, viatja anualment a la localitat siriana d'Halula en resposta a una crida internacional del Govern de Síria per protegir uns jaciments amenaçats per la construcció de grans preses. El projecte, recolzat per la Unesco i finançat per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i el Ministeri d'Educació i Cultura, ha constatat el pas de l'home caçador-recol·lector a l'agricultor en la zona.

■ Estudi del dolor

Un equip d'investigadors del Departament de Farmacologia i de Terapèutica de la UAB ha realitzat el primer estudi epidemiològic del dolor a Catalunya. Encapçala el *ranking* amb un 50,9% el mal d'esquena, el segueix el mal de cap amb un 42% i el dolor a les cames amb un 36,8%.

■ Nova gerència

L'economista Jordi Montserrat és el nou gerent de la Universitat Autònoma de Barcelona en substitució de Joan Turró, que ara dirigeix la Fundació UAB. Montserrat ha estat sots-director general de Gestió Econòmica al Ministeri d'Educació.

JAVIER CALVO

Inaugurada la nova Llicenciatura de Documentació

Per falta d'espai a la Facultat de Ciències de la Comunicació, aquesta nova titulació s'imparteix a Traducció i Interpretació.

El 4 de maig passat es va inaugurar oficialment la Llicenciatura de Documentació a la Facultat de Ciències de la Comunicació. L'acte, que va comptar amb la presència del rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, Carles Solà, i amb el degà de la Facultat, Juan José Perona, es va celebrar a un mes de la fi del curs acadèmic per "problemes d'agenda", segons va declarar Solà.

La Llicenciatura, una de les set noves titulacions que han començat aquest curs a la UAB, es cursa al llarg de 4 semestres repartits en dos anys i té un total de 123,5 crèdits. La carrera té l'objectiu de formar professionals en Documentació aplicada a les especialitats de

ciències humanes i socials, de comunicació, de salut i de tecnologia.

El rector va afirmar que "aquesta llicenciatura està pensada per a professionals de tots els àmbits" i Juan José Perona es va mostrar satisfet de l'encert de la facultat de tenir aquesta carrera, ja que "la societat demana una llicenciatura d'aquestes característiques".

Les classes s'imparteixen a la Facultat de Traducció i Interpretació per falta d'espai a la de Ciències de la Comunicació; el degà va aprofitar la presència del rector per expressar-li el desig que l'any vinent puguin impartir-se on correspon ■

Nuria García Arrayás

La Facultat de Veterinària, entre les millors d'Europa

Segons un informe elaborat per l'*European Association of Establishments for Veterinary Education* (EAEVE), la Facultat de Veterinària de la UAB figura en la llista de les millors facultats europees d'aquesta especialitat. Entre el 10 i el 12 d'abril el president de la comissió de l'EAEVE, el doctor Michael Hesselholt, va fer un estudi exhaustiu del centre per tal d'avaluar el seu nivell d'ensenyament. Aquesta revisió pretenia comprovar les millores que s'havien aconsellat en l'anterior inspecció del 1992. En 8 anys els successius degans i l'equip del rectorat han tirat endavant el compromís d'assolir un rang superior que requeria una forta inversió econòmica de la qual la Generalitat de Catalunya es va fer enrera. Entre les reformes

calia reduir el nombre d'estudiants, augmentar l'ensenyament pràctic i construir l'actual Hospital Clínic Veterinari.

Avui dia, la Facultat de Veterinària de la UAB, amb menys de 20 anys d'existència, ha aconseguit situar-se al mateix nivell que la de Madrid que ja porta més de 200 anys en funcionament. Aquestes han estat les dues úniques facultats espanyoles que, de moment, han aconseguit superar l'avaluació de l'EAEVE. Segons l'actual degà, Martí Pumarola, "els successius degans, els professors, els estudiants i el PAS han estat els primers protagonistes d'aquesta millora" gràcies a l'esforç comú de tots ells. El repte és ara mantenir-se en aquesta posició i intentar millorar-la ja que el rànquing europeu és continu ■

Judit Quintana

CONCHI ROQUE

MARTA MEDRANO

Sota el lema "No volem perdre més el temps", els estudiants de periodisme es queixen de la càrrega de treballs que no es correspon amb el nombre de crèdits de les assignatures, del solapament de continguts i, en definitiva, del plantejament del pla d'estudis ■

Maig 2000

■ Sidney i el màrqueting esportiu

Els dies 25, 26 i 27 d'abril la Universitat Autònoma de Barcelona va rebre la visita de Laurence Chalip, professor de la *School of Marketing and Management of Griffith University*, Austràlia. Amb el seminari *Sidney'2000: l'impacte dels Jocs en les polítiques esportives i turístiques*, Chalip va presentar la seua tesi sobre la dubtosa validesa de les qualitats que de manera general les associacions esportives atribueixen a l'esport per aconseguir finançament públic. Va qüestionar la creença ge-

neralitzada sobre el paper de l'esport com a promotor de salut, desenvolupament econòmic i sentiment de comunitat ■

RAQUEL REBOLLO

■ NOTÍCIES

■ Reducció de metges per al 2010

Els rectors de les universitats catalanes, el col·legi de Metges de Barcelona i l'Institut d'Estudis han presentat un informe en el que reclamen la reducció del 20% de les places de medicina, d'aquí al 2010. El motiu: la lluita contra una bossa d'atur excessivament elevada. D'altra banda, en els darrers mesos hem presenciat com els estudiants de medicina s'han pronunciat en demanda de més places de formació de postgrau i canvis en l'examen MIR.

■ Arcadi Oliveres, homenatjat

La Fundació Josep Irla va atorgar el premi Memorial Lluís Companys a Arcadi Oliveres, professor titular del departament d'Economia Aplicada de la UAB i membre de diversos organismes a favor de la pau internacional. Oliveres va ser homenatjat per la seva trajectòria personal i sobretot pel paper realitzat en la campanya del Deute Extern. El premi es destina cada any a una persona o entitat que s'hagi distingit per la seva acció social.

■ La polèmica pel català, a la UAB

El 4 de maig passat es va celebrar el col·loqui *En defensa del català: El cas de la Universitat Rovira i Virgili (URV)*. L'acte, a cura de l'Associació del Voluntariat Lingüístic, va ser definit pels propis organitzadors com una iniciativa de suport al rector de la URV, Lluís Arola, en vista del seu imminent judici. Mavi Dolç, professora de CC Comunicació de la UAB, va voler inscriure el cas en una dinàmica de pressió que s'ha orquestrat en els últims anys.

JAN PÉREZ

La UE premia l'Institut **Universitari** d'Estudis Europeus

Després de 15 anys de funcionament, l'Institut Universitari d'Estudis Europeus ha rebut la major distinció que pot rebre una institució que es dedica a estudiar la integració europea: el Pol Europeu Jean Monnet, acreditació que només tenen set institucions més a tot l'Estat Espanyol. Gràcies a l'obtenció del Pol Europeu, l'IUEE, juntament amb la Universitat Autònoma de Barcelona, assumeix l'estratègia de promoure la recerca, docència i difusió a nivell universitari i autonòmic de tot allò que fa referència a la Unió Europea i als estudis continentals. “Fins ara, l'Institut s'havia mogut en un àmbit més universitari. A partir d'ara, tenim la intenció de fer arribar tots els temes d'identitat i d'integració europea a la societat civil catalana”, afirma Carme Prandi, coordinadora de projectes de l'Institut.

Malgrat haver aconseguit aquesta distinció, l'IUEE no s'atura i

ja té en marxa tres importants projectes. En primer lloc, el proper curs posaran en marxa un dels primers Doctorats en integració europea que es realitzen a l'Estat Espanyol. L'Institut ha guanyat també un projecte per a dirigir la creació d'un Institut d'Estudis Europeus a Mèxic. En darrer terme, es pretén crear una base de dades amb totes les assignatures relacionades amb estudis europeus que s'imparteixen a la UAB. “Un altre objectiu de l'Institut —declara Maria Prandi— és que totes les persones que estiguin interessades en temes referents a la Unió Europea sàpiguin que existeix un lloc on poden venir a consultar, rebre informació i formació”. Per assolir aquest objectiu, l'Institut té projectat posar en marxa un portal a Internet perquè totes les persones que vulguin informar-se sobre la UE puguin accedir-hi a través de la xarxa ■

Entrada de l'Institut Universitari d'Estudis Europeus, guanyador de l'acreditació Pol Europeu Jean Monnet, per l'estudi de la integració europea.

Miguel Ángel Román

Des del seu naixement fa uns 175 anys, la fotografia ha estat un diàleg entre la llum i la foscor. Sorgeix del principi de la cambra obscura i es basa en l'intent d'atrapar la llum que desprenen els cossos. La càmera, per uns, il·lumina l'enteniment; per altres, està condemnada a quedar-se en la foscor i les ombres, els espectres i les aparences. Aquest, que és un dels primers misteris per als iniciats en l'art fotogràfic, és també l'esperit de l'exposició que Fabio Palumbo porta aquest mes a l'Autònoma.

Una de les peces de la mostra que en simbolitza l'essència: un diàleg delicat entre la pell i l'obscuritat

JAVIER CALVO

Fascinació per les ombres

L'espai B5-125 d'Arts Plàstiques, un dels grups culturals estables del programa Cultura en Viu, coordina una exposició fotogràfica de Fabio Palumbo titulada *Vestida de sombras*, que romandrà al vestíbul del Teatre de la UAB fins al 30 de maig. *Vestida de sombras* és un esboç sensual del nu femení a partir d'una sèrie de 22 peces en blanc i negre on el cos és tatuat amb una projecció d'ombres. L'autor defineix aquesta mostra com "una forma de veure com les ombres ens embolcallen, protegeixen i, fins i tot, vesteixen" mitjançant "cossos decorats, tocats suaument per un raig de llum i acarats per les ombres que es dibuixen sobre la pell". El conjunt fotogràfic arrodoneix el seu sentit amb dues composicions poètiques de Javier López que acompanyen i refor-

cen els dos contrapunts de la mostra de Palumbo: l'exaltació de la bellesa femenina i el conflicte ancestral entre la llum i la foscor.

El costat fosc

El nu, que ha estat objecte d'inspiració fonamental per a les Arts Plàstiques en totes les èpoques i en totes les tècniques, no és, però, el protagonista essencial d'aquesta exposició. Ho són les ombres, esquifos del costat fosc de cadascú que Palumbo treu a la llum. "Aquestes mateixes ombres que sempre he perseguit, ara m'acompanyen en el meu treball i en són l'essència", remarca l'autor. Però no les plasma projectades a l'exterior de l'individu, sinó incrustades a la seva pell: revertint sobre ell mateix per tal de simbolitzar el vincle indisso-

luble entre la llum i la foscor de l'ànima humana.

L'autor descriu amb vehemència l'objecte de la seva exposició: "Tota la vida m'he sentit atret i fascinat per les ombres. Ens segueixen, ens observen, mai no ens deixen sols: són un món obscur i atraient que retalla les formes de la nostra realitat amb una aura romàntica i intrigant". I acaba identificant-les amb *l'alter ego* que viu en tothom: "Crec que no són altra cosa que el reflex de les pròpies temeritats, pors, il·lusions i sentiments: un reflex del jo interior".

Peter Pan volia cosir-se una ombra impertinent que havia pres massa autonomia. Ara, Fabio Palumbo es dedica a dissenyar vestits a mida amb ombres domesticades ■

Amanda Bassa González

Antoni Bassas guarda bons records de la Universitat Autònoma, entre d'altres motius perquè aquí va conèixer la que avui dia és la seva esposa. També va relacionar-se amb d'altres professionals del periodisme àmpliament coneguts, com Alfons Arús o Àngels Barceló, amb qui encara manté el contacte. Bassas troba una Facultat de Ciències de la Comunicació diferent a la de 1986, amb molts més

“Hi ha moltes sortides al món del periodisme”

recursos i mitjans, i amb un edifici propi. El periodista reconeix que, per ser un bon professional, la universitat és un lloc magnífic per formar-se a nivell teòric, ja que la vida professional és difícil que ensenyi algunes de les lliçons necessàries.

Vostè va ser alumne de la UAB des del 1979 fins al 1986. Va trigar set anys en fer la carrera! Vaig fer 1r i 2n i vaig marxar a fer el servei militar. Vaig estar dos anys despenjat i vaig acabar l'any 1986.

Encara té relació amb algun dels companys?

Molta. Pensa que jo vaig estudiar amb l'Àngels Barceló, amb l'Alfons Arús, amb el Josep Lluís Merlos...

La majoria de companys han pogut dedicar-se a la professió periodística...

Altres han elegit opcions de vida diferents, però en aquell moment es va crear TV3 i Catalunya Ràdio i hi va haver possibilitats de treballar.

Com eren les seves notes?

Discretes. Majoritàriament treia notables i aprovats, mai vaig suspendre. Un cop vaig rebre una Matrícula d'Honor a l'assignatura d'Institucions Jurídico-polítiques que feia Josep Maria Vallès, membre destacat de Ciutadans pel Canvi.

Guarda cap record especial d'algun professor?

Sí, vaig poder aprendre molt amb els professors Josep Maria Vallès i Joan B. Culla.

Recorda alguna assignatura que no li agradés?

No. A la Facultat feia el que m'agradava. Però vaig disfrutar molt amb les assignatures que no eren pròpiament periodístiques, totes les d'història i dret.

■ **“La vida d'estudiant té moltes angoixes perquè no sap ben bé què acabarà sent de la seva vida”**

Feia visites freqüents al bar?

Diguem que m'hi passava alguna estona, però no n'era molt assidu.

Quin mitjà de transport feia servir per venir a la Universitat?

Al principi no tenia cotxe i havia de venir en tren, però cap al final de la carrera ja estava motoritzat.

A part d'estudiar, també treballaves?

Des d'un bon començament vaig col·laborar a la ràdio donant informació sobre els partits de tercera divisió perquè el futbol m'apassionava.

Feia alguna activitat al campus fora de les classes?

No.

Potser perquè les instal·lacions

De Tercera Divisió al programa del centenari del Barça

La UAB va ser durant cinc anys la casa d'Antoni Bassas, el lloc on va aprendre les bases del bon periodisme. Ara ens desperta de dilluns a divendres a les vuit amb *El Matí* de Catalunya Ràdio, programa radiofònic que ell mateix dirigeix. Després d'inciar-se en el món del periodisme amb el seguiment dels partits de futbol de tercera divisió, va arribar a les mans del *mestre* Puyal, amb qui va radiar un bon grapat de partits del Barça. TV3 el va fer un rostre conegut ja fa uns anys amb el concurs *Tres pics i repicó*, i darrerament ha aparegut a la pantalla de la mà del programa *Aquest any cent*, que commemorava el centenari del club del seu cor, el Barça.

CATALUNYA RÀDIO

que hi ha ara no hi eren llavors. Deu ser això. En aquella època l'activitat preferida que feia al campus era prendre el sol a la gespa.

Troba moltes diferències en l'ambient de la Facultat de Ciències de la Comunicació d'avui amb la de fa 15 anys?

Veig que és una facultat més rica, més dotada. Hi ha molts cotxes, molts aparcaments, hi ha circuits tancats de televisió... Es nota que el país ha millorat, que hi ha més inversió, que podrà ser insuficient o no, però aquesta és una facultat amb molts més recursos i mitjans que la que jo coneixia. Per començar, la Facultat de Ciències de la Informació (avui Ciències de la Comunicació) no tenia edifici

Cada matí, de 8 a 12, Antoni Bassas emet en directe el programa El Matí de Catalunya Ràdio, des dels estudis de l'avinguda Diagonal.

propi. Anàvem de rellogats a la Facultat de Dret.

Sovint es diu que on realment s'aprèn és fora de la Universitat, vostè també té aquesta impressió?

És veritat. Però també sóc dels que dic que un bon periodista necessita una bona base teòrica i que la universitat és un magnífic lloc per adquirir-la. Un periodista ha de saber història, dret, llengua, economia, publicitat... i això és difícil que t'ho ensenyi la vida.

Recurrent al tòpic, la vida de l'estudiant és la més còmoda?

La vida d'estudiant té moltes angoixes perquè no sap ben bé què acabarà sent de la seva vida, no sap molt bé si l'aposta que ha

fet acabarà sortint bé o no. Aquestes angoixes que jo també he viscut em fan dir que la vida d'estudiant no és la més còmoda. Ara bé, quan arriba el moment en què tens responsabilitats, pagues factures i tens mal de ventre abans de començar l'informatiu, potser sí que la vida de l'estudiant era molt còmoda!

Actualment alguns estudiants de periodisme tenen la possibilitat de fer pràctiques a Catalunya Ràdio, arriben ben preparats?

Tots els estudiants em diuen que hi ha molta diferència entre allò que els han ensenyat i el que veuen a la ràdio, però és lògic. Evidentment arriben tous i verds però és que el periodisme és un ofici, no només una carrera, i

un ofici requereix pràctica, temps i experiència.

Cada any entren a la carrera de Periodisme 400 nous alumnes, hi ha lloc per a tants periodistes a la nostra societat?

Hi ha moltes sortides al món del periodisme. Hi ha gabinets de comunicació, els mitjans, Internet... Ara, per a tants, no ho sé. Crec que sempre hi haurà lloc per algú que hi posi moltes ganes, que sigui autènticament la seva vocació, que no li importi treballar en males condicions, almenys temporalment, i sobretot que sàpiga potenciar les seves qualitats bàsiques.

Conviure amb la tecnologia

La Jornada de Presa de Decisions Periodístiques que va fer-se a la Facultat de Ciències de la Comunicació va tenir com a ponent, entre d'altres, l'Antoni Bassas, que responia com a director de *El Matí* de Catalunya Ràdio. La taula rodona en què va participar, titulada *Què obliga a modificar Internet en l'actual Agenda Temàtica?*, va ser una bona ocasió per conèixer les seves opinions sobre les noves tecnologies.

Què és el que més l'impressiona dels avenços tecnològics en matèria de comunicació?

No deixa d'impressionar-me encara la televisió en directe, veure a l'instant les coses que estan passant. I també la possibilitat de fer ràdio des de qualsevol lloc, i aquí probablement la gran revolució va ser el telèfon mòbil.

Llavors, diria que el mòbil és actualment una eina indispensable per a un periodista?

Es pot ser periodista sense tenir mòbil, però per fer un determinat tipus de periodisme molt vinculat a l'actualitat és imprescindible. De fet, un mòbil pot ser la diferència entre un *Pulitzer* i

Només arribar a l'emissora, en Bassas posa en marxa el seu ordinador per connectar-se a les agències de notícies i preparar el seu programa.

un *no Pulitzer*.

Veu en les noves tecnologies una via de sortida professional pels estudiants de periodisme?

Sí. Jo conec persones llicenciades en Ciències de la Informació que s'han associat amb persones amb coneixements d'informàtica i que han engegat empreses que es dediquen a crear planes web i aparadors virtuals que s'estan guanyant bé la vida, per posar un cas.

El Pla d'Estudis de la carrera de Periodisme està basat exclusivament en els tres mitjans tradicionals: TV, ràdio i premsa, i mentrestant la tecnologia avança. Es podria dir que està desferrat?

Ignoro el fons de tot el Pla d'Estudis, però si s'està preparant els alumnes en premsa, ràdio i TV els estan preparant per un guix molt important de la

Està al dia de les novetats tecnològiques?

-S'ha connectat mai a un xa?

Sí.

-Quin és el seu nick?

Què és un *nick*?

-El nom amb el que es connecta.

El dia que vaig entrar vaig posar el meu nom.

-Té correu electrònic personal?

Sí.

-Per a què el fa servir?

Normalment per a qüestions de feina.

-Envia missatges a mòbils sovint?

No em dedico a enviar missatges. Si no trobo el meu interlocutor deixo gravat que vull que em truqui i prou.

-Té diferents sintonies memoritzades?

No. Només en faig servir una, tot i que n'hi ha més.

-En quines ocasions apaga el mòbil?

Així que arribo a casa i mentre estic fent el programa de ràdio.

-Sap com fer una pàgina web?

No.

■
"Un cop vaig rebre una Matrícula d'Honor a l'assignatura d'Institucions jurídico-polítiques que feia J.M. Vallès"

■
"L'olfacte periodístic i les ganes de treballar derrotaran sempre un bon ordinador"

CATALUNYA RÀDIO

feina.

Ara, és clar que hi ha altres coses com Internet, però el que passa és que ni els propis tècnics entesos, ni el mateix Bill Gates, saben com acabarà tot això. El que cal és estar pròxim a l'eina, però els canals tradicionals d'informació són, ara per ara, els que marquen la pauta i els que, de moment, la continuaran marcant.

Un producte periodístic de qualitat es fa a partir dels millors periodistes o a partir de la millor tecnologia?

Amb els millors periodistes, segur. Tot i que també és necessari un mínim de tecnologia, l'olfacte periodístic i les ganes de treballar derrotaran sempre un bon ordinador.

S'ha sentit atrapat algun cop per la tecnologia?

Quan arriba el dia en què em

veig obligat a fer un *reset* perquè l'ordinador es nega a treballar em sento molt atrapat.

Quina és la seva relació personal amb la tecnologia?

És una relació diària ja que m'estic tot el sant dia pendent de l'ordinador. El primer que faig quan arribo a la ràdio és posarlo en marxa, entrar a les pàgines de les agències de notícies i redactar les pàgines que haig de llegir.

Amb Internet té bones relacions?

Internet és una batalla constant perquè cal un cert coneixement tècnic per funcionar. I després no oblidem que tenim moltes mancances pel que fa al canal. Avui dia Internet és una aventura desesperant perquè no hi ha manera de baixar allò que vols amb la rapidesa i les condicions adequades.

Creu que la revolució del mitjà radiofònic arribarà amb la digitalització?

No. La ràdio ja va fer la seva gran revolució, que és suportar la tirada de la TV, i ho va fer molt bé. La ràdio digital permetrà, com la televisió digital, més informació en una sola freqüència, que espero que signifiqui més possibilitats per a tots els professionals.

Endinsem-nos en el camp polític.

Des dels diferents governs, s'està recolzant com es mereix la implantació d'un sistema tecnològic adequat?

He observat que una de les principals apostes dels governs és introduir la telemàtica a les escoles, però crec que són poc exigents amb qui en aquests moments ens donen la tecnologia ■

Rebeca Alcaraz

MARTA MEDRANO

El proper mes de juny, el Centre de Càlcul fa 20 anys. Des de la seva creació un dels serveis més populars que ofereix aquest centre és, sens dubte, el servei de correcció automàtica d'exàmens tipus test, un servei molt usat entre tots els professors de la UAB.

El Centre de Càlcul fa **vint** anys

El Servei d'Informàtica de la universitat ofereix aquest servei a tots els docents de l'Autònoma. Per gaudir-ne, els professors només han de reservar dia i hora de dilluns a divendres de 10 a 20 hores, i funciona tot l'any, excepte durant les vacances del calendari establert. El professor només s'ha d'adreçar a la recepció del Servei d'Informàtica amb l'aprovació del cap de departament i l'administrador del seu centre per sol·licitar els fulls necessaris per a la correcció (full patró i fulls d'exàmens dels alumnes).

El docent ha d'omplir les dades més importants sobre el seu examen com la data d'entrega, el codi i nom de l'assignatura, el nom del departament i de la facultat, el seu nom i telèfon i el número de preguntes que té l'examen, que en cap cas poden ser més de 250.

Després arriba el pitjor moment per als alumnes que optin per enfrontar-se, amb més o menys hores d'estudi, a l'examen tipus

Sota la mirada atenta del professor, que té l'obligació d'estar present durant tota la correcció, dues màquines es posen en marxa per puntuar de la manera més objectiva possible la feina de cadascun dels alumnes.

test. Llavors comença un altre tràmit: tots els alumnes han de posar el seu número de DNI o bé el seu passaport, el codi que identifica l'assignatura i respondre les preguntes. Aquestes qüestions poden constar d'una única resposta o de més opcions. A l'hora de puntuar-les, les respostes poden restar punts del total de l'examen si són incorrectes, o pel contrari, no tenir cap penalització.

La correcció

Un cop ha passat el mal tràngol i quan l'examen s'ha acabat, el professor ha d'anar al Centre de Càlcul amb els tests fets pels alumnes. Ha de portar el full patró amb les respostes correctes (aquell paper que tots els estudiants voldrien aconseguir) i els exàmens dels alumnes perquè siguin corregits.

Sota la mirada atenta del professor, que té l'obligació d'estar present durant tota la correcció, dues màquines es posen en marxa per puntuar de la manera més

objectiva possible la feina dels alumnes. Les màquines agafen els fulls a una velocitat similar a una fotocopidora i, si s'han seguit les instruccions i s'ha escrit dins les caselles corresponents amb un llapis del número 2 o un bolígraf blau o negre, la màquina donarà els resultats dels exàmens d'una manera senzilla i extraordinàriament ràpida.

Segons Maria Baena, una de les treballadores del Centre de Càlcul de la UAB, la demanda és especialment elevada durant l'època d'exàmens: "En aquests períodes de més feina, treballen ininterrompudament i cada professor tindrà dret a tota una hora per la correcció dels seus tests, tenint en compte la possibilitat de què es doni qualsevol tipus de problema o error" ■

Diana Pérez García

Més informació:
http://www.uab.es/si/lectura_optica/servei_de_lectura_optica.htm

La situació a Kosovo ja està lluny del malson de fa un any. Aquesta imatge és d'Albània, al maig de 1999, quan centenars de milers de refugiats fugien de la guerra. Avui a Kosovo la normalitat intenta imposar-se lentament. La UAB cooperarà amb la universitat de Pristina, l'ajudarà amb els mitjans necessaris per començar el curs...

La Universitat de Pristina més a prop dels Països Catalans

“Per primera vegada les universitats dels Països Catalans participaran de manera conjunta en un programa de cooperació internacional”, proclama orgullós Jordi Tolrà, president de la fundació Autònoma Solidària. Aquest programa s’engegarà a Kosovo, intentant solucionar les mancances que pateix la universitat de Pristina. 17 universitats, tant públiques com privades, de Catalunya, de les Illes Balears, del País Valencià, d’Andorra i de Catalunya Nord (Perpinyà) en formaran part. L’Institut Joan Lluís Vives, que aplega aquestes universitats (totes excepte dues valencianes), va rebre la proposta d’un dels seus membres, el rector de la Universitat de València durant la guerra a Kosovo ara fa un any. Un cop aprovada la proposta, una subcomissió de treball de l’institut, formada pels presidents de solidaritat de la UAB, UB, Lleida i València es van desplaçar a Pristina.

Allà van copsar sobre el terreny les necessitats que té la universitat: “No tenen ordinadors, biblioteques, laboratoris, capacitat de gestió... —explica Tolrà—. El problema va ser que des de 1990 el sistema universitari kosovar va haver de subsistir en la clandestinitat ja que Milosevic va prohibir l’ensenyament en albanès, és a dir, que s’ha de començar la rehabilitació partint de zero perquè han perdut habilitats pel que fa a la gestió i ara s’ha de reciclar i formar als professionals. A més, la Universitat de Pristina, en ser petita, era l’última universitat de Iugoslàvia i no va tenir inversions en els darrers deu anys”.

Objectiu: bidireccionalitat

El projecte de rehabilitació de la Universitat de Pristina, per tant, tindrà com objectius fonamentals invertir en la creació d’infraestructures com són ordinadors i laboratoris (despla-

çant a professionals des d'aquí que ensenyin com funcionen aquestes), donar la possibilitat al professorat kosovar que vingui a universitats catalanes per tal de participar en cursos de formació i reciclatge (al mateix temps que personal docent d'aquí vagi allà per compartir els seus coneixements amb professors i alumnes), ensenyar com funciona la gestió d'una universitat i també crear xarxes entre les universitats a nivell docent i estudiantil.

“La idea és fomentar la participació de tothom per tal que un projecte que té una durada de dos anys a partir del proper setembre continuï; esperem que els contactes establerts es mantinguin durant molt de temps”, afegeix David Basora, secretari executiu de l'Institut Joan Lluís Vives. Un tema a discutir serà el bilingüisme: “A Kosovo la situació és molt complexa i ara hi ha una problemàtica lingüística que aquí, tot i ser diferent, s'ha resolt molt positivament. Els proposarem un model bilingüe perquè no creiem en diferents universitats, una en serbi i l'altra en albanès”, assegura Basora.

La conferència de rectors europeus, diputacions, governs autònoms, Unió Europea... “el projecte està rebent suport de moltes institucions, però encara ens falta arrodonir una mica la qüestió del finançament. Quan estigui enllestida, ens posarem a treballar les 17 universitats”.

Voluntaris per Bòsnia

Altres aspectes, com la calefacció de la vila universitària de la Universitat de Pristina, ja s'estan solucionant. La ONG Voluntaris per Bòsnia, amb la Fundació Autònoma Solidària, va organitzar una campanya per recollir diners a diferents punts de la UAB (bars, botigues, departaments...) i els estudiants van respondre:

■ **Objectius: invertir en infraestructures i formació i aconseguir la participació de tothom**

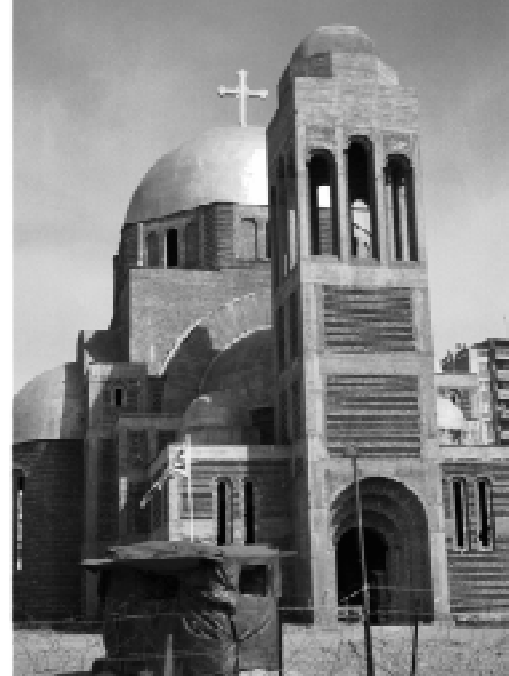
■ **El model educatiu proposat per l'Institut Joan Lluís Vives aposta pel bilingüisme**

“En total hem recollit, en no gaire temps, 62.000 pessetes que aniran a través de la Fundació a Kosovo”, explica Maite Condal. Una ONG que des de 1993, quan va ajudar a refugiats de guerra a Croàcia, ha estat en contacte permanent amb els Balcans: “Ara, com sempre, la nostra prioritat continua sent, Bòsnia i Herzegovina (BiH) i volem continuar un programa de col·laboració amb una ONG bosniana, similar al PIUNE (d'ajuda a disminuïts físics), que vam crear a la Universitat de Tuzla fa un any. La idea és simple, que els disminuïts de Tuzla i de tota BiH tinguin accés als estudis de grau superior i així es puguin garantir d'alguna manera un bon futur” ■

Jesús García Pastor

A dalt, la biblioteca de Pristina i una petita mina antipersona. Fins ara han causat 460 víctimes i infesten 360 km². La solució: el desminatge. A la dreta, mon rural i ciutat, junts a la capital.

Els temples serbis estan protegits (esquerra) o destrossats (dreta).

El circ de la cooperació

Associacions metodistes, jueves, islàmiques, natzarenes, adventistes i cristianes. ONG protectores d'animals i ecologistes. Organitzacions que provenen del Japó, Qatar, Noruega, Iran i Kuwait.

D'altres com l'Associació per a la Generositat i la Promoció de l'Empatia. Kosovo avui és un circ. I totes les organitzacions d'ajuda hi són. Una ONG que no és a Kosovo sembla ser que no és ONG. En total n'hi ha al voltant de les 500 registrades (a banda de les que cooperen puntualment) i cal sumar-hi els 10.000 cooperants internacionals a la regió. Són 50.000 estrangers en una zona que abans de la guerra no arribava als dos milions de població si hi afegim els 40.000 soldats de la KFOR (Kosovo Force). D'organitzacions espanyoles tampoc en falten: Metges del Món, Creu Roja, Plataforma per Kosovo i l'Ajuntament de Barcelona treballen de valent en programes a llarg termini. Un any després de la guerra, Kosovo encara necessita ajuda i continuarà necessitant-la. Sens dubte. Però potser convindria plantejar-se si és l'únic lloc del planeta que la necessita.

Tenen una vida diferent.
Mengen aliments diferents.
Beuen productes especials.
Són estudiants, però diferents:
són esportistes d'elit.
L'esport professional és el seu
treball, un treball que s'acaba
aviat, quan el cos diu prou.
Entrenen i competeixen,
competeixen i entrenen.
Perquè els agrada, diuen. Si és així,
és lícit ajudar-los institucionalment,
econòmica i acadèmica?

Fent costat a l'esportista

La Luisa Arnanz va ser seleccionada per a anar al seu primer Campionat d'Europa de Taekwondo l'any 1996, a Finlàndia. Allà va guanyar el seu primer campionat internacional.

Cap a les onze del matí hi ha un descans per a beure aigua, tot i que aquesta sessió dura fins passades les dotze del migdia. Encara queden cinquanta minuts de donar patades al sac. S'ha aixecat a les set del matí per a entrenar i aquesta és la segona sessió del dia. Encara a la tarda n'hi haurà una de tercera.

Les patades són dures, seques, algunes fins i tot violentes. La Luisa s'apropa al sac i se'l mira; patada a l'aire, crida, descarrega tota l'energia acumulada. A cada crit hi ha l'alè de l'últim segon a Finlàndia, l'any 1996.

Luisa Arnanz té 27 anys i estudia Educació Física a la UAB. Cinc vegades campiona de Taekwon-

do d'Espanya. Al 1996 campiona d'Europa i al 1998 subcampiona d'Europa. Campiona de la Copa del Món al 1998.

L'Emili i en Valentí

El despatx de l'Emili Bagan és molt acollidor: tothom hi pot entrar. La conversa és amena, agradable. L'Emili és professor titular del Departament de Física de la Facultat de Ciències de la UAB i tutor del Valentí Massana en el programa Tutoresport. En Valentí ens explica la seva experiència a Atlanta: "La meva intenció als Jocs Olímpics d'Atlanta era guanyar dues medalles d'or: una als 20 Km marxa i l'altra a la prova dels 50 Km. La prova dels 20 Km em va anar molt malament. Tant jo com el meu entrenador, Josep Marín, sabíem que un altre fracàs seria molt dur. Havia de renovar forces. Vaig tornar 48 hores

A Tutoresport, la Luisa només rep ajuda acadèmica, no econòmica.

abans de la prova dels 50 Km i vaig guanyar la medalla de bronze a Atlanta".

Aquest esportista d'elit és llicenciat en Ciències Físiques per la UAB i a més realitza estudis de tercer cicle. Com a marxador fa nou sessions setmanals d'entrenament, cadascuna de les quals dura entre dos i quatre hores. Tant d'esforç té la recompensa d'un campionat del món el 1993 i subcampió del món el 1995 en 20 Km marxa. Medalla de bronze als Jocs Olímpics d'Atlanta 1996, als 50 Km marxa.

L'Andreu i Tutoresport

L'Andreu Benet, llicenciat en Educació Física, és l'actual director del SAF. Quan parla de Tutoresport, ho fa amb orgull i malenconia. "Quan va començar el projecte érem l'única universitat a l'Estat Espanyol que

En Valentí va entrar a Tutoresport quan va començar l'aplicació del programa l'any 1997.

Són dos dels 20 esportistes que estan a Tutoresport. Per a accedir-hi, el seu nom ha d'estar a la llista d'esportistes d'alt nivell del *Centro Superior de Deportes (CSD)*. Si és així i estan interessats en estudiar a la UAB, la Universitat i el Servei d'Activitat Física (SAF) els fa una proposta per accedir al programa. Si accepten se'ls assigna un tutor, el qual els farà totes les gestions acadèmiques oportunes perquè puguin compaginar estudis i esport.

Un cop en el programa, el règim de permanència ve determinat pel següents requisits: l'esportista haurà de matricular-se d'un mínim de 50 crèdits per curs; i aprovar-ne 25 per continuar en el programa. En el primer curs serà suficient aprovar-ne 12. Si el seu tutor considera que l'alumne no mostra interès pels estudis es veuen obligats a abandonar el programa.

Present i futur del programa

El Valentí i la Luisa valoren molt positivament aquest programa. Tutoresport els està ajudant a compaginar els esports amb els estudis: "Necessitem ajuda, no podem seguir la rutina diària de l'estudiant", afirmen.

També l'Andreu Benet es mostra orgullós: "La majoria d'estudiants que van començar el 1997 segueixen en el programa i en els seus informes i valoracions gairebé sempre es mostren satisfets de l'ajuda que reben". Tutoresport és una iniciativa viva, pionera i positiva; i jo torno a preguntar: és lícit ajudar els esportistes d'elit institucionalment, econòmicament i acadèmicament? ■

Miquel Oró

Informació del Programa
Tutoresport al SAF.

safura@cc.uab.es

<http://www.uab.es/saf2.htm>

I per què no un batxillerat esportiu?

En Joan Carles Burriel, professor de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (I.N.E.F.C.), en un article escrit a El Periódico de Catalunya el 6 d'abril de 1998 proposava la següent idea a la comunitat educativa: si un noi amb aptituds musicals estudia el Batxillerat Artístic i només fa les matèries comunes del Batxiller, ¿per què els que tenen qualitats esportives no disposen d'un Batxillerat Esportiu que els hi permeti formar-se en matèries relacionades amb les seves capacitats? Probablement, els esportistes estarien més motivats per seguir els seus estudis i accedir a la Universitat. TUTORSPORT podria ser una opció de continuïtat del Batxillerat Esportiu. Però, sens dubte, el més important és la responsabilitat personal de l'esportista i les seves ganes per a compaginar estudis amb la seva carrera esportiva. Guanyin o no molts diners, siguin o no molt famosos.

oferia aquest servei. Ara em consta que hi ha uns deu programes més a d'altres centres universitaris. El que és més important, sens dubte, és que el programa ve regulat per un marc legal i impulsat institucionalment per la UAB i el SAF, amb el recolzament del *Centro Superior de Deportes*."

El Valentí i la Luisa estan al programa Tutoresport des del seu naixement, l'any 1997. Aquest programa de suport acadèmic a esportistes d'alt nivell, els ha assignat un professor que els ajudarà a resoldre problemes derivats de participar en competicions, entrenaments, etc. de manera que puguin modificar-se dates d'examen o de pràctiques acadèmiques. També els facilita la realització de tutories personalitzades per posar-los al dia sobre les classes, apunts i treballs en cas d'absència.

La Universitat Autònoma de Barcelona s'ha convertit, del 7 al 12 de maig, en un focus intercultural de promoció i difusió de la dansa contemporània. L'Aula de Dansa de la UAB; el *Grupo de Danza UC3M*

Dansa amb **segell** universitari

de la Universitat Carlos III de Madrid i l'*Atelier Choréographique* de la Universitat de París 13, han estat els participants de la I Trobada Universitària de Dansa Contemporània celebrada a la UAB. La Trobada ha estat basada en dos eixos fonamentals: els tallers de dansa i la mostra en sí.

*A través
dels moviments
els ballarins
expressen
diferents
sentiments
i emocions.*

L'expressió cultural, la música, el moviment, l'espai. És la força del sentiments sense paraules, és un art que transmet més del que hom pot imaginar. Això és el que han demostrat, amb un gran desplegament humà i tècnic, les tres universitats participants a la *I Trobada Universitària Contemporània*, un espectacle que ha conclòs l'extens cicle dedicat a aquest art, i iniciat amb el *Festival Europeu de Dansa Contemporània* a la Universitat París 13 (96-97/97-98) i el *Encuentro Nacional de Danza* a la Universitat Carlos III de Madrid (98-99/99-00). Els seus components, íntegrament universitaris, han volgut donar a conèixer, durant aquestes jornades, l'esforç coreogràfic gestat en diferents universitats europees, la capacitat de treballar conjuntament i de les diferents maneres de desenvolupar, artística i pedagògicament, la dansa contemporània.

Els protagonistes

Els representants del nostre campus han estat els integrants de l'Aula de Dansa, un dels Grups Culturals Estables més joves de la UAB. La seva història es remunta quatre anys enrere, i des de llavors, la seva voluntat d'acostar l'art a la comunitat universitària no ha parat; sempre sota la direcció d'Assumpta Ratés i Carles Salas, encarregats de l'àrea de creació.

El *Grupo de Danza UC3M* ha estat l'encarregat de difondre aquesta activitat cultural des de la Universitat Carlos III de Madrid, que tan sols amb un any de vida, ja ha tingut una presència destacada en diversos certàmens de dansa a nivell nacional i internacional.

I des de la capital francesa, arriba l'*Atelier Choreógraphique de l'Université Paris 13*, creada l'any 1991, i amb una extensa producció que sempre s'ha orientat cap a les diferents

manifestacions coreogràfiques universitàries.

Durant aquests dies, els quatre tallers de dansa, compostos per ballarins i coreògrafs de les diferents universitats, s'han dedicat a tractar les diferents qualitats físiques, estètiques i emocionals de l'essència de la persona: la mirada (les seves percepcions físiques, conceptuals i emocionals) i el moviment energètic (fortalesa, rapidesa, precisió). Els tallers han estat coordinats pels coreògrafs Alain Marillat (París 13), Eva Sanz (Carlos III) i Carles Salas i Maria Roca (UAB). Tots ells van treballar del 8 al 10 de maig al poliesportiu del SAF i als diferents gimnassos de la Facultat de Ciències de l'Educació i

A contrarellotge

Des de l'arribada de les dues universitats convidades a la UAB el 6 de maig, els integrants de la Trobada no van parar. Primer assaig el mateix dia i una visita turística a la ciutat. El dia 7, entrega d'acreditacions i documentació als dansaires. Sense temps, el primer assaig general al Teatre

de la UAB, i després, un pícnic al campus. Dilluns 8, l'acte oficial de benvinguda, un dinar al *self-service* de la Plaça Cívica i un assaig. A la tarda, *Mostra de Dansa* de les tres universitats i una reunió de responsables. Dimarts 9 reunió de tallers, a les 15.30h mostra de dansa, i a la nit, sortida per Barcelona. Dimecres 10, es reuneixen els tallers, i a les 13h, mostra de dansa a la Plaça Cívica i en acabar, el dinar al *self-service*. A les 15h assaig i a les 18h, mostra de dansa al Teatre de la UAB.

del SAF, per representar, finalment, el divendres 12 de maig el treball final conjuntament, a l'Aula de Teatre de la UAB.

Comença l'espectacle

A part dels tallers, els diferents grups de dansa van presentar a la mostra cinc espectacles:

■ *Apuntes para un espacio* (Carlos III de Madrid): una reflexió sobre la supervivència de l'home, esclavitzat en tots els aspectes de la seva vida, al temps, un concepte intangible i essencial. Direcció d'Eva Sanz (també ballarina a l'obra).

■ *Coup de vent* (París 13): homenatge a Paul Watine, mariner mort a la mar el 1999. Direcció d'Alain Martillat.

■ *Personal i Confidencial* (UAB): es tracta d'una reflexió sobre la soletat tractada a través de la mirada, els moviments, els records de la persona. Direcció de Carles Salas.

■ *I tu on ets (Sol o amb llet?)*: es tracta de la representació de la relació entre el voler i el no voler, l'amor, l'odi, el calor humà, la solitud. La direcció va a càrrec de Maria Roca.

■ *Al ras (i arran)* (UAB): representació dels sentiments, el tacte, les percepcions dels sentits. Direcció de Gemma Rius.

Tots aquests espectacles, d'una durada aproximada de 15 a 20 minuts, van ser presentats al Teatre de la UAB. A la nit, es va fer una sortida a Barcelona per veure l'espectacle d'una companyia de dansa professional a *La Caldera* i un dinar a Sabadell.

Després, treball i assaig de les coreografies a *Ca l'Estruch*, a Sabadell i a la nit, la mostra de dansa allà mateix, tot com a acte de cloenda oficial.

L'últim dia, divendres 12 de maig, va finalitzar amb un treball comú de tots els tallers al Teatre de la UAB ■

**Karen Márquez
Anna Mayor**

Des dels seus mateixos inicis, la Universitat Autònoma de Barcelona compta amb el Servei de Publicacions, un departament que va néixer amb el clar objectiu de subministrar material imprès de tot tipus a la comunitat universitària. No es tracta d'una editorial de *best-sellers*, però entre les obres que publica, hi trobem material indispensable per a la majoria dels estudiants universitaris.

Una editorial sense *Best-sellers*

En aquests moments, segons explica Carles Alonso, sots-director del Servei, “s’està treballant en l’edició d’un assaig que recull les reflexions de l’extractor de la UAB, Ramon Pascual, sobre el món de les universitats”. Alonso remarca que les editorials universitàries no funcionen com les comercials, que els seus objectius són uns altres i per això funcionen de “manera diferent”.

El Servei de Publicacions de l’Autònoma rep un total de 3.000 encàrrecs de feina cada any. Per una banda, ofereix els seus serveis als departaments de les distintes facultats amb la distribució del material imprès per als tràmits d’administració, i edita tríptics informatius i cartells per anunciar el que es fa a la UAB.

D’altra banda, el Servei edita llibres i manuals, revistes especialitzades de les diferents disciplines i tota mena de pu-

blicacions oficials, com les guies de l’estudiant.

Per finançar la seva tasca editora, segons Alonso, el Servei ha d’esmerar-se en generar el capital suficient: “Ens financem per tres vies: el que cobrem dels departaments pels impresos, el que obtenim de llibres de subvencions o acords de coedicions i, finalment, el que genera les vendes de les obres que traïem al mercat”.

En l’actualitat el Servei de Publicacions edita dues col·leccions. *Manuals* és el títol d’una col·lecció que recull obres de diferents disciplines. “A *Manuals* s’hi pot trobar material que interessi a molta gent”, diu Alonso. *Materials* és el nom de la segona col·lecció i aquesta recull llibres molt més específics per matèries concretes. “Les obres de *Materials* estan pensades pels programes de les assignatures i s’orienten cap als primers cursos d’universitat”.

Les publicacions de la UAB difonen material produït per la pròpia comunitat universitària.

El Servei de Publicacions s’encarrega de l’edició de catorze revistes especialitzades en les diferents disciplines. A tall d’exemple es pot citar *Papers*, revista de sociologia, o *Anàlisi*, que versa sobre temes de comunicació. De totes aquestes revistes n’hi ha que surten un cop a l’any i altres de les quals en publiquen dos o tres números. Els productes del Servei es distribueixen com ho fan les editorials privades: un distribuïdor contractat es fa càrrec de fer arribar a les llibreries les novetats de l’editorial universitària. Les novetats del Servei es recullen amb les d’altres universitats en un catàleg que edita la Xarxa d’Universitats Institut Joan Lluís Vives, i que es distribueix entre tot el professorat universitari ■

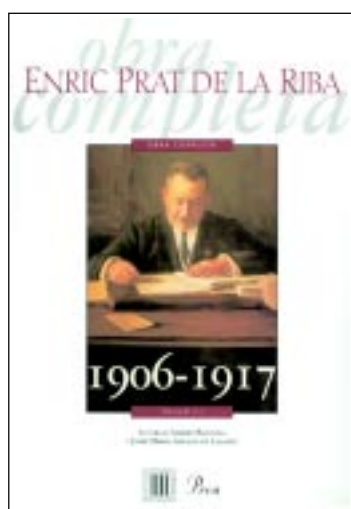
Joan Antoni Guerrero Vall

Informació:
<http://blues.uab.es/publicacions>

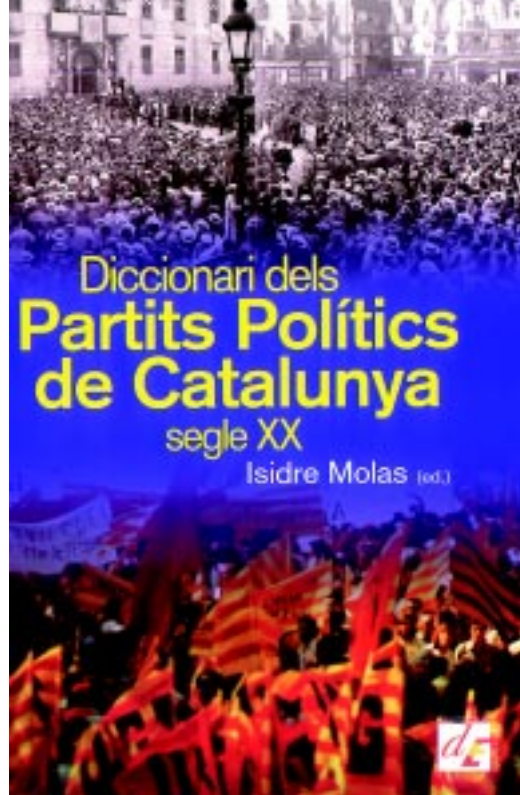
■ **Enric Prat de la Riba. Obra Completa, 1906-1917. Volum III.**

Albert Balcells i Josep M. Ainaud de Lasarte. Barcelona, Edicions Proa, 2000, 889 pàgs. 8.000 ptes.

Aquest darrer volum recull cronològicament els escrits i discursos polítics d'Enric Prat de la Riba en la seva

època de plenitud política, que abarca des de l'any 1906 fins a la seva mort l'any 1917, en ple procés de desenvolupament de la Mancomunitat. Els textos dibuixen el rostre d'un home de govern que destacà pel seu paper com a aglutinador de forces diverses des de la seva posició de president de la Diputació de Barcelona i de la Mancomunitat.

■ **Diccionari dels Partits Polítics de Catalunya segle XX. Isidre Molas, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 2000, 379 pàgs. 3.450 ptes.**

Els diferents estudis monogràfics que conformen aquest llibre ofereixen una informació objectiva, molt documentada sobre la fundació i dissolució, trajectòria, ideologia, organització dels diferents grups polítics que han existit a Catalunya durant el segle XX i fins el dia d'avui, una aproximació, en definitiva, tant de caràcter sincrònic com atenta a la seva evolució en el temps. El diccionari inclou també apèndix format per un conjunt de gràfics que descriuen l'evolució del vot a Catalunya des de l'època de la Restauració fins a la democràcia actual, així com uns índexs onomàstics i de premsa, i el converteixen en una eina d'estudi indispensable.

■ **Miquel Coll i Alentorn. Historiografia i democràcia. Albert Balcells. Barcelona, Editorial Proa, 1999, 390 pàgs. 3.500 ptes.**

Deia Miquel Coll i Alentorn que mai escriuria les seves memòries per considerar que la persona que relata la seva autobiografia sol inevitablement autojustificar-se, tendeix a exagerar la importància dels seus actes en els esdeveniments culturals, socials i polítics dels seu temps per no incórrer en defor-

macions del passat. Balcells ens apropa a l'entorn d'aquest historiador i polític resseguint el seu itinerari biogràfic (que comprèn més de les tres quartes parts del segle XX) en un marc de convulsions i canvis de tot ordre.

L'autor no s'interessa tant per la personalitat individual del personatge com per la seva activitat política, destaca el tarannà de Coll i Alentorn, una personalitat cabdal dins de la societat catalana que va treballar sempre per la reconstrucció del seu país des d'un ideari de justícia i de democràcia cristiana.

■ **La gènesi de la societat de masses a Catalunya, 1888-1939. Espinet i Burunat, Francesc; Tresserras i Gaju, Joan Manuel. Barcelona, UAB, Servei de Publicacions, 1999, "Col.lecció Materials 67", 112 pàgs. 1.400 Ptes.**

Aquest llibre reflexiona sobre les profundes transformacions de la societat catalana de l'època destacant el gran protagonisme dels nous mitjans de comunicació en la gestació de les noves formes de vida i de cultura que acompanyen els processos d'industrialització, urbanització i modernització.

Després d'una acurada aproximació de caràcter global que recull les perspectives de la història econòmica, la sociologia de la cultura i la història de la comunicació, els autors descriuen amb encert l'evolució de la premsa a Catalunya i l'edició del període com a símptoma dels canvis, com a dipòsit de memòria sobre el seu abast, i com un dels instruments bàsics de la seva realització.

■ AGENDA

PREMIS

■ **Premis Lambda 2000.** El casal Lambda organitza uns premis de teatre, fotografia i còmic amb l'objectiu de fomentar les obres que contribueixin a assolir la normalització social del fet homosexual. El termini per presentar els treballs és el 16 de juny.

En l'àrea de teatre, aquesta és la 6ª convocatòria i el premi consisteix en 200.000 pessetes per a la companyia a qui l'autor autoritzi la representació i estrena de l'obra guanyadora (amb una durada mínima de 60 minuts). També s'inclou la promoció de la publicació de l'obra guanyadora.

En l'apartat de còmic s'atorgaran dos premis: un primer de 100.000 pessetes i un segon de 50.000.

Per últim, els premis de fotografia consisteixen en 100.000 pessetes a la millor sèrie i 50.000 a la millor fotografia.

Informació:

<http://www.lambdaweb.org>

CONFERÈNCIA

■ **La societat de la cultura. Un nou lloc per a les arts en el segle XXI.** L'emblemàtica data del 2000 convida als sociòlegs de la cultura i de les arts a reflexionar sobre els profunds canvis experimentats pel món de les arts i la cultura des de la instauració de l'art modern. Aquests canvis han portat a una veritable societat de la cultura. Aquesta conferència vol recapitular el saber acumulat per la disciplina i consolidar l'experiència dels més acreditats especialistes internacionals en la matèria. S'analitzaran les transformacions que s'estan produint en l'organització social de les arts i

la dinàmica d'expansió i projecció del paradigma artístic en altres àmbits de pràctica cultural, i les relacions que actualment s'estableixen entre l'esfera cultural i la societat.

Lloc: SGAE (Passeig Colom, 6. 08002 Barcelona) del 6 al 8 de juliol.

Informació:

<http://transit.es/transit/CSC>

ART

■ **Vestida de sombras.** Exposició fotogràfica de Fabio Palumbo.

L'exposició presenta una visió subtil i sensual de l'ull femení a partir d'una sèrie en blanc i negre que dibuixa el cos utilitzant ombres. En aquest cas, el nu no es presenta com a protagonista absolut. Palumbo ens endinsa en un joc entre cos i ombres a partir d'un diàleg delicat que s'estableix entre la pell i l'obscuritat, la sinuositat de les ombres i la carícia del cos.

Lloc: Vestíbul del Teatre de la UAB fins el 30 de maig.

CINEMA

■ **Ariane (love in the afternoon)**, de Billy Wilder, és una adaptació lliure de la novel·la de Claude Anet, portada ja anteriorment a la pantalla per Paul Czinzer. Ariane és la filla d'un detectiu privat francès que queda fascinada en llegir un dossier del seu pare sobre un play boy (un Gary Cooper poc convincent en aquest paper, atesos els seus 56 anys d'edat). Ariane (love in the afternoon) és una obra de Wilder oblidada que mereix ser redescoberta.

Lloc: Aula de la Imatge de la Universitat Autònoma de Barcelona, el 24 de maig a les 12 i a les 17 h. El preu serà de 350 pessetes.

CURSOS

■ **Internet com a font d'informació.** A través d'Internet es distribueixen en l'actualitat multitud de fonts susceptibles de contenir informació d'utilitat per als professionals de la comunicació. Per tal que puguin explotar eficaçment aquestes fonts, aquest curs ofereix als professionals del periodisme, de les Relacions Públiques i de la comunicació en general, coneixements en profunditat de les eines de recuperació d'informació que ofereix la xarxa, així com dels diferents tipus d'informació accessible. La major part del curs tindrà forma de taller i oferirà solucions a les necessitats d'informació de cada participant.

Està dirigit per Eulàlia Fuentes i Pujol, catedràtica de Documentació de la UAB.

Lloc: Seu de l'Institut d'Educació Contínua (Balma 132, 08006, Barcelona). 20 hores, entre el 3 i el 7 de juliol, de 10 a 14h. 240 euros (39.933 pessetes).

■ **Com s'escriu una sèrie de tv.** Partint de sèries recents es treballaran les seves claus: com es construeixen els arguments, l'estil i el tema d'una sèrie, com s'estructuren les línies dramàtiques, com s'elaboren sinopsis i escaletes, com s'escriuen els diàlegs i com es treballa en equip. En el curs es combinaran el visionat i l'anàlisi d'episodis de sèries d'èxit, amb la lectura de guions i el treball pràctic de creació i escriptura de sinopsis, d'esqueletes i de seqüències.

El curs estarà dirigit per Piti Español, guionista de televisió (Estació d'enllaç, Sitges, Pobre Noi i 2-max;

L'ÚLTIMA COLUMNA

FRASE

Qui perdona no pot imposar cap superioritat moral al culpable. Ha de reconèixer forçosament la humanitat del culpable, perquè no deixa de ser, en el fons, la seva pròpia humanitat.
Richard von Weizsäcker, polític.

De totes les col·laboracions que hem rebut, hem escollit la d'Aitor Mora. Gràcies per enviar-nos, via mail, aquesta frase: "La vida ens fa fora com a una pedra i nosaltres diem: allà vaig, movent-me"
Fernando Pessoa

COL·LABORA!

GRÀCIES per totes les col·laboracions que hem rebut des de que vam fer la primera crida. Seguiu enviant frases, tires de còmic o acudits a la nostra redacció. Ho podeu fer al telèfon 935813288, el fax 935812005, o el correu electrònic _revcampus@kane.uab.es

coordinador de Laura), escriptor i professor del taller de guió de la UPF i del màster de guió de la UAB.

Lloc: Seu de l'Institut d'Educació Contínua (Bal-mes 132, 08006, Barcelona). **Del 17 al 21 de juliol, de 16 a 20h. Durada de 20 hores. 39.933 ptes.**

■ **L'entrevista i les seves estratègies.** L'entrevista és una de les eines més utilitzades pels periodistes en la seva vida quotidiana i alhora és un gènere consolidat en els mitjans. Però l'entrevista és molt més que un gènere periodístic. És una estratègia per acostar-se a l'altre

i descobrir-lo, basada en els codis conversacionals i la tradició dialèctica. Adaptada als diversos àmbits professionals és una eina comú de periodistes, psicòlegs, jutges, policies, antropòlegs, sociòlegs o historiadors. El curs proposa analitzar l'entrevista des d'una perspectiva multidisciplinària. Sota la direcció de Francesc Escribano, periodista, professor de la UAB, i director de l'espai Veterinaris de TV3.

Lloc: Seu de l'Institut d'Educació Contínua (Bal-mes 132, 08006, Barcelona). El curs té una durada de 28

hores. Del 3 al 7 de juliol. 55.906 ptes.

Informació:

<http://www.upf.es/idec>

MÚSICA

n Sonar2000

El setè Festival Internacional de Música Avançada i Art Multimèdia de Barcelona arriba a casa nostra els dies 15,16 i 17 de juny. Els espais on s'ubicarà són els habituals en les edicions dels darrers anys: el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), la Capella dels Àngels i el Pavelló Esportiu de la Mar Bella.

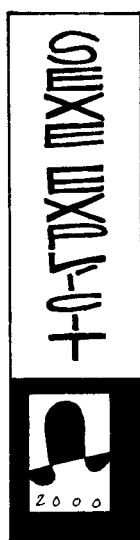
El Sonar és un espai inmens que engloba: el Sonar de Dia i el Sonar de Nit. Entre els artistes convidats destaquen la presència de Death in Vegas, Marc Almond, Fangoria, 7 Notas 7 Colores i Jeff Mills.

RECOMANEM

■ **L'Alternativa - VII Festival de Cinema Independent de Barcelona.** Del 17 al 25 de novembre. La data límit de recepció de vídeos és el 31 de juliol.

Lloc: CCCB, Cinemes Maldà, Institut Francès i la Sala Apolo. **Informació:**

<http://alternativa.cccb.org>

ARNI EL MATEMÀTIC

**US VOLEU ANUNCIAR?
ÉS MOLT FÀCIL, HI HA 4 TRE MANERES...**

**Tel 935813288
Fax 935812005
_revcampus@kane.uab.es**

**EL CAMPUS de l'Autònoma
Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)
Cerdanyola del Vallès
08193 BCN**

■
Valeriano Martínez
*Pastor a la facultat de
veterinària de la UAB*

RAQUEL GONZÁLEZ

Un pastor al Campus

És possible que, caminant pels terrenys de la nostra universitat, t'hagi sorprès observar un nodrit ramat d'ovelles. Doncs aquesta imatge, que sembla més treta d'algun bucòlic relat infantil, és possible gràcies a un home, Valeriano Martínez, que s'encarrega de tenir cura d'aquests animals.

Valeriano sempre va tenir molt clar a què es volia dedicar: “De petit, ajudava a la granja que el meu pare tenia a Rubí, però no va ser fins que vaig complir els setze anys que em vaig dedicar de ple al manteniment del bestiar.”

I de la granja del seu pare a la facultat de veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona, on està treballant des de fa gairebé quinze anys. “Va ser gràcies al veterinari amb qui treballava el meu pare, que em va avisar que la universitat necessitava un pastor per dur a terme un ambiciós projecte de bestiar oví i, sense pensar-m'ho, em vaig presentar, amb la sort que em van agafar de seguida”.

Actualment, el ramat està format per 300 exemplars que viuen en règim de semiestabulació, cosa que constitueix un cas paradigmàtic a nivell europeu, on el més habitual és tenir les ovelles permanentment tancades en parcel·les. “El nostre ramat no té res a envejar al de qualsevol altre ramader -assegura Valeriano- ja que els exemplars que tenim avui en dia són el resultat de diversos anys d'investigació, en els quals hem sotmès les generacions anteriors a minuciosos estudis de fertilitat, amb la finalitat d'assegurar un alt nivell de rendiment i de producció”.

Els problemes de l'edificació

La permanent edificació que pateixen els terrenys de la UAB fa que, sens dubte, aquest ramat estigui predestinat en un futur a viure acotat en les instal·lacions de l'estable. Aquesta dada preocupa especialment al pastor, que revela que “els ramats estabulats solen tenir més problemes. A més, les ovelles necessiten un pati exterior

En Valentí Martínez s'encarrega del ramat d'ovelles, dels gossos i de tots els animals de la facultat de veterinària.

assellat per mantenir estables els nivells de calci dels seus organismes”.

La feina de'n Valeriano no acaba amb el pastoreig del ramat. Ell ens comenta: “Estic present als parts de les femelles, educo els gossos i, fins i tot, ajudo alguns estudiants a fer les seves tesis doctorals”. Valeriano assumeix que la gran majoria d'alumnes acostumen a decantar-se per altres branques de la carrera alienes a la producció, però indica orgullós que “sempre hi ha el típic alumne que, ja des de primer, ve pel seu compte a veure els animals i a interessar-se pel nostre treball”.

La nostra conversa arriba a la seva fi, perquè és hora de treure el ramat o, com ell diu, “de pastorejar”, però abans de marxar ens fa la següent confessió: “¿sabeu què m'apassiona més del meu treball? Que cada dia descobreixes quelcom nou. Alguna cosa que, fins llavors, desconexies” ■

Javier Hernández